Мені й себе вже не жаль
Не можу вимовити мук мовчання
Усі слова що мав сказати обернулися в зірки
Ікар поривається до моїх очей одного й другого
Носильник сонць горю між двох туманностей
Що ж я зробив теологічним звірам розуміння
Колись мерці приходили мені вклонятись
Я чаяв кінця світу
Аж мій кінець настиг ревучим ураганом